

Nr 901

Av herr **Adamsson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 47, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt.

(Lika lydande med motion nr 721 i Första kammaren)

I proposition nr 47 med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt har Kungl. Maj:t föreslagit införande i anvisningarna till 9 § förordningen den 1 december 1959 om allmän varuskatt av en bestämmelse av innebörd, att till fastighet enligt varuskatteförordningen alltid skall räknas sådan ledning i, på eller över marken för överföring av elektrisk kraft, gas, vatten eller värme, för transport av oljeprodukter, för teleförbindelser eller för jämförligt ändamål, som icke ingår i fast maskin eller annat inventarium. Förslaget syftar till att bryta den av regeringsrätten gjorda tolkningen av gällande bestämmelser, enligt vilken ledningar för eldistribution över mark, som tillhör annan än ledningens ägare, är att hänföra till lös egendom, till följd varav reduceringsregeln gäller för material till sådan ledning. Bifall till förslaget skulle alltså medföra, att full skatt kommer att utgå på ledningsmaterial, medan arbetskostnader avseende ledningarnas framdragande blir skattefria.

Motivet för förslaget anges vara av skatteteknisk natur. Det åberopas sålunda att en olikartad behandling i förevarande hänseende av ledningar, allteftersom de framgår över ledningsägarens mark resp. över annan mark, skapar praktiska problem såväl för de skattskyldiga, d.v.s. säljarna, som för beskattningsmyndigheterna.

Det kan icke bestridas att praktiska problem kan uppkomma vid den tolkning av varuskatteförordningen beträffande elledningar, som nu gäller. Å andra sidan vill vi i likhet med departementschefen understryka att syftet med införandet av reduceringsregeln varit att i möjlig mån eliminera den kostnadsfördrivande effekt på näringslivets investeringar, som annars automatiskt inträtt vid förhöjning av skattesatsen. Orsaken till att vid skattehöjningen 1965 steget icke togs fullt ut i så måtto att reduceringsregeln gjordes tillämplig på byggnadsmaterial angavs vara — såsom erinras i propositionen — att i sådant fall regeln av praktiska skäl måste gälla även leveranser för bostadsproduktionen, vilket bedömdes såsom omotiverat.

Då det gäller ledningar för överföring av elektrisk kraft — varvid här bortses från sådana ledningar som utgör tillbehör till byggnad — torde dessa till helt övervägande del gå fram över mark tillhörig annan än ägaren av ledningarna. Vanligen är det alltså här fråga om lös egendom, och kraftledningar betraktas därvid ur avskrivningssynpunkt som maskiner och inventarier. Genom den föreslagna författningsändringen kommer elledningar att skattemässigt inta en oförmånlig särställning. Kostnadsökningen för kraftföretagen — allmänägda eller privata — blir av betydande omfattning. I den mån merkostnaden kan övervältras kommer denna att till avsevärd del drabba näringslivet i övrigt.

Vill man tillgodose det berättigade syftet att uppnå större enkelhet vid tillämpningen av varuskatteförordningen just i vad avser elledningar och samtidigt beakta även det till grund för reduceringsregeln liggande önskemålet att industrins investeringar, där så kan ske, skall bli förmånligare behandlade i varuskattehänseende, ligger det enligt vår mening närmare till hands att, i stället för vad i propositionen föreslås, genomföra den lösningen, att ledning i, på eller över marken för överföring av elektrisk kraft alltid skall anses som vara. Det förhållandet att, i jämförelse med vad nu gäller, material till ledningar berörande ledningsägarens egen mark därigenom kommer att hänföras under reduceringsregeln torde med hänsyn till den mindre omfattningen av sådana ledningar icke ha någon större betydelse i vad avser skatteintäkternas storlek.

I propositionen uttalas att den däri föreslagna ordningen skulle ge en från konkurrenssynpunkt neutral verkan genom att arbetsprestation avseende elledning blir skattefri vare sig den utföres av fristående entreprenör eller av kraftföretag i egen regi. Vi vill med anledning härav framhålla att arbeten på sådana ledningar i så övervägande grad utföres av kraftföretagen själva, att konkurrenssynpunkten i detta sammanhang praktiskt taget torde sakna betydelse.

Den av oss förordade ändringen av de i propositionen föreslagna anvisningarna till 9 § förordningen om allmän varuskatt synes lämpligen kunna genomföras genom att i andra stycket andra meningen uteslutes orden "elektrisk kraft", varjämte i slutet av första stycket införes följande tilllägg:

Såsom vara skall därjämte räknas ledning i, på eller över marken för överförande av elektrisk kraft, även om marken tillhör ledningens ägare.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställs,

att riksdagen måtte besluta att anvisningarna till 9 § förordningen om allmän varuskatt erhåller sådan ändrad lydelse som ovan angivits.

Stockholm den 29 mars 1967

Erik Adamsson (s)

John Eriksson (cp)
i Bäckmora

Einar Henningsson (s)

Folke Björkman (h)

Cecilia Nettelbrandt (fp)

Nr 902

Av herr **Josefson** i Arrie m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 47, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt.

(Lika lydande med motion nr 722 i Första kammaren)

Stockholm den 29 mars 1967

Stig Josefson (cp)
i Arrie

Robert Dockered (cp)

Bertil Jonasson (cp)
